

Forslag

til

Lov for Grønland om erhvervsmæssig fangst, fiskeri og jagt.

Fremsat den 23. februar 1967 af *ministeren for Grønland*.

§ 1. Erhvervsmæssig fangst, fiskeri og jagt på havet ved Grønland inden for en afstand af 12 sømil fra kystlinien eller fra andre basislinier, som fastsættes af ministeren for Grønland, må kun drives af:

- 1) Danske statsborgere.
- 2) Personer, der har og til stadighed har haft bopæl her i riget i de sidste 2 år.
- 3) Stiftelser og foreninger, hvis ledelse udelukkende består af danske statsborgere, der har bopæl her i riget.
- 4) Partrederier, hvoraf mindst $\frac{2}{3}$ ejes af danske statsborgere, og hvis bestyrende reder er dansk og har bopæl her i riget.
- 5) Aktieselskaber og andre selskaber med begrænset ansvar, der har valgt en bestyrelse, når mindst $\frac{2}{3}$ af denne består af danske statsborgere, der har bopæl her i riget.
- 6) Andre selskaber, hvori mindst $\frac{2}{3}$ af deltagerne er danske statsborgere, der har bopæl her i riget.

Såfremt stiftelser, foreninger eller selskaber er deltagere i partrederier eller i de under nr. 6) nævnte selskaber, må hver deltager opfylde betingelserne for selv at kunne drive erhverv.

Stk. 2. Uden tilladelse fra ministeren eller efter dennes bemyndigelse landshøvdingen over Grønland må andre end de i stk. 1 nævnte ikke forarbejde eller omlade fisk inden for det i stk. 1 nævnte område eller transportere fisk eller fiskeprodukter gennem dette område direkte fra søen til grønlandske landingspladser.

Stk. 3. Kun danske fartøjer må anvendes til de i stk. 1 og 2 nævnte formål.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter fartøjer, der er hjemmehørende

og registrerede i fremmede stater, fra hvis fartøjer, der gennem en længere årrække regelmæssigt er drevet erhvervsmæssig fangst, fiskeri eller jagt inden for den i stk. 1 nævnte grænse, i en overgangsperiode kan udøve virksomhed som nævnt i stk. 1 og 2 inden for grænsen.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter en del af besætningen på fartøjer, der anvendes til de formål, der er nævnt i denne paragraf, skal være danske statsborgere med bopæl i Grønland.

Stk. 6. Ministeren kan under ganske særlige omstændigheder fravige bestemmelserne i stk. 1-5, når det skønnes af betydning for fiskeriets udvikling.

§ 2. Såfremt det skønnes nødvendigt af hensyn til det grønlandske fiskerierhvervs interesse, kan ministeren fastsætte særlige regler for erhvervsmæssig fangst, fiskeri og jagt i indre grønlandske farvande og på havet ved Grønland inden for 3 sømil fra kystlinien eller fra andre basislinier, som fastsættes af ministeren.

Stk. 2. I regler, som fastsættes efter stk. 1, kan det bestemmes, at kun danske statsborgere med bopæl i Grønland og andre, der har opnået særlig tilladelse hertil, kan udøve fangst, fiskeri og jagt:

- 1) på visse nærmere bestemte områder,
- 2) efter havpattedyr, fugle og visse fiskearter,
- 3) med visse fiskeredskaber.

Stk. 3. I regler, som fastsættes efter stk. 1, kan det endvidere bestemmes, at andre end de i stk. 2 nævnte kun kan udøve erhvervsmæssig fangst, fiskeri og jagt på nærmere bestemte områder, såfremt der er truffet

aftale med produktions­anlæg i Grønland om hel eller delvis aftagelse af fangsten.

§ 3. Erhvervs­mæssig fangst og jagt på det grønlandske land­territorium må kun drives af danske statsborgere med bopæl i Grønland samt andre, der har opnået særlig tilladelse hertil fra ministeren eller den, han bemyndiger til at meddele sådanne tilladelser.

§ 4. Ministeren kan fastsætte regler om fredning af visse dyre- og fiskearter, om mindstemål af fisk og om anvendelse af bestemte fiskemetoder og redskaber m. v. Efter ministerens bemyndigelse kan disse regler dog fastsættes af Grønlands landsråd eller for en enkelt kommune af vedkommende grønlandske kommunalbestyrelse med lands­høvdingens godkendelse.

§ 5. Fartøjer, der er udrustet til fangst, fiskeri eller jagt, og som kommer ind på det i § 1 nævnte område af havet uden at have ret til at drive fangst, fiskeri eller jagt på området, skal have alle deres fangst-, fiskeri- og jagtredskaber bortstuvet indenbords og bådene oppe på skibet på sædvanligt sted.

§ 6. Søværnets fiskeriinspektion og de grønlandske myndigheder kan lade fisker­fartøjer og fisketransportfartøjer stoppe og borde for at foretage tjenstlige handlinger, herunder eftersyn af skibsdokumenter og undersøgelse af fiskeredskaber og fangst, og kan forlange redskaber indbjerget til tjenst­lig undersøgelse. Der kan endvidere gives sådanne fartøjer ordre til at medfølge til havn med henblik på visitation eller opløsning af fangst.

§ 7. Overtrædelse af § 1, stk. 1-3, § 3 og § 5 eller undladelse af at efterkomme påbud efter § 6 kan medføre bøde.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i henhold til loven, kan det fastsættes, at også over­trædelse af bestemmelser i forskrifterne kan medføre bøde.

Stk. 3. Med hensyn til konfiskation gæl­der kriminallovens regler herom. Redskaber kan dog konfiskeres i anledning af såvel forsætlige som uagtsomme overtrædelser. Endvidere kan fangsten eller værdien heraf

konfiskeres, selv om det ikke med sikkerhed kan godtgøres, at den i det hele hidhører fra det ulovlige forhold.

§ 8. Er der god grund til at antage, at et fartøj er benyttet ved en overtrædelse, der er omfattet af § 7, kan det anholdes af de i § 6 nævnte myndigheder.

Stk. 2. Uden for det i § 1, stk. 1, nævnte område kan et udenlandsk fartøj dog kun stoppes, visiteres og anholdes, såfremt der er god grund til at antage, at overtrædelsen er begået inden for området, og såfremt forfølgelsen er optaget, medens fartøjet endnu befandt sig inden for området og der­efter er fortsat uden afbrydelse.

§ 9. Et fartøj, der anholdes i henhold til denne lov, kan, såfremt det ved overtrædelsen har været benyttet af andre end de i § 1, stk. 1, nr. 1)-6) nævnte personer, selskaber m. v., tilbageholdes med samtlige redskaber, indtil de forskyldte bøde- og konfiskationsbeløb og sagsomkostninger er betalt, eller der er stillet sikkerhed for betalingen. Sker dette ikke inden 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i fartøj og redskaber.

Stk. 2. Protesteres der mod tilbagehol­delse, finder kap. 5, § 9 i lov om rettens pleje i Grønland tilsvarende anvendelse, dog at spørgsmålet indbringes for lands­dommeren. Tilbageholdelse kan kun ske, såfremt det er påkrævet for at sikre beta­ling af de nævnte beløb. For den, der havde rådighed over skibet, uberettiget i besid­delse af det, kan tilbageholdelse ikke ske.

§ 10. Sager om de i § 7 nævnte overtræd­elser kan afgøres af såvel politiet som chefen for vedkommende fiskeriinspektions­skib ved vedtagelse af bøde og konfiskation og sagsomkostninger efter reglen i kap. 5, § 21 i lov om rettens pleje i Grønland.

Stk. 2. Pådømmelse sker ved Grønlands landsret.

Stk. 3. Uanset at en sag er afgjort ved vedtagelse som nævnt i stk. 1, kan Grøn­lands landsret efter den pågældendes be­gæring tillade, at sagen indbringes for lands­retten. Dette gælder dog kun, såfremt særlige omstændigheder taler derfor, og begæring er fremsat snarest muligt efter vedtagelsen eller efter, at ansøgeren er

blevet bekendt med de omstændigheder, hvorpå han støtter begæringen.

§ 11. Denne lov gør ingen indskrænkning i de rettigheder, som er eller måtte blive indrømmet danske eller fremmede statsborgere, selskaber og fartøjer på Grønlands østkyst med tilhørende farvande.

§ 12. Tidspunktet for lovens ikrafttræden bestemmes af ministeren.

Stk. 2. Kap. I og § 21 i lov nr. 277 af 27. maj 1950 om udøvelse af erhverv i Grønland ophæves samtidig med lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget.

I lov nr. 102 af 31. marts 1965 om ændring i lov nr. 277 af 27. maj 1950 om udøvelse af erhverv i Grønland blev det bestemt, at erhvervsloven optages til revision i folketingsåret 1965-66.

Til opfyldelse af denne bestemmelse blev der i folketinget i januar 1966 forelagt forslag til lov for Grønland om erhvervsmæssig fangst, fiskeri og jagt, jfr. Folketingstidende 1965-66, sp. 3540 f.f. Det af folketinget til behandling af lovforslaget nedsatte udvalg afgav den 18. marts 1966 beretning, jfr. blad nr. 385, i hvilken udvalget gav sin tilslutning til, at lov nr. 277 af 27. maj 1950 forblev uændret i ca. 1 år, og at ministeren for Grønland i folketingsåret 1966-67 fremsatte et nyt forslag til revision af loven i overensstemmelse med de synspunkter, som af Grønlands landsråd blev gjort gældende under lovforslagets behandling i landsrådet i sommeren 1965 med henblik på muligheden for at tilvejebringe en ligestilling mellem grønlandske fiskere og fiskere fra den øvrige del af riget.

Udvalget gav i sin beretning tilslutning til landsrådets ønske om, at der samtidig med, at der gives udvidet adgang for fiskere til de grønlandske farvande dog må tilvejebringes særlige bestemmelser med hensyn til fiskeriets udøvelsesform og anvendelse af fiskeredskaber inden for nærmere bestemte områder, ligesom der fortsat måtte gælde særlige regler for jagt på havpattedyr og fugle samt gennemføres bestemmelser om landing af fangster til de grønlandske produktionsanlæg.

Under henvisning hertil har ministeriet udarbejdet nærværende lovforslag, der har været forelagt Grønlands landsråd i rådets ordinære samling i september 1966. Landsrådet gav énstemmigt sin tilslutning til lovforslaget. Såfremt forslaget ophøjes til lov, vil de i medfør af loven udfærdigede bekendtgørelser blive forelagt Grønlands landsråd til betænkning i overensstemmelse med bestemmelsen i § 6, stk. 1, i landsrådsloven.

Forslaget har endvidere været forelagt Fiskeriministeriet, Forsvarsministeriet og Udenrigsministeriet,

hvis synspunkter der er taget hensyn til i nærværende forslag.

Til § 1.

Stk. 1 svarer til den danske saltvandsfiskerilov § 1, stk. 4, og giver i modsætning til den nugældende lovs § 1 alle danske statsborgere adgang til uanset bopæl at drive fiskeri på det grønlandske fiskeritorium. Ligesom i saltvandsfiskeriloven gives der bestemmelser om foreningers, partrederiers og selskabers adgang til at drive fiskeri m. v., idet det må forudses, at der i fremtiden kan påregnes dannet virksomheder i takt med det stigende krav til investering i søgående fiskeri.

Stk. 2. svarer til saltvandsfiskerilovens § 1, stk. 5.

Stk. 4 svarer til den gældende lovs § 1, stk. 2. Bestemmelsen i stk. 5 har været gældende i Grønland, indtil lov af 20. maj 1963 om ændringer i lov om udøvelse af erhverv i Grønland trådte i kraft. Da det ikke i sin tid var tilsigtet, at denne bestemmelse skulle bortfalde, foreslås den på ny indført i loven i overensstemmelse med, hvad der er gældende i den danske saltvandsfiskerilov.

I stk. 6 er indføjet en adgang for ministeren til at dispensere fra samtlige bestemmelser, herunder også kravet om dansk indfødsret. Ved denne dispensationsadgang har man skabt mulighed for, at grønlandske fiskere i uddannelsesøjemed kan fiske fra fremmede skibe i grønlandske farvande, ligesom bestemmelsen i det hele må anses for stømmende med den betragtning, at statsborgerskab ikke skal være indispensabel betingelse for udøvelse af erhvervsrettigheder, jfr. således også den danske saltvandsfiskerilov.

Til § 2.

I overensstemmelse med de i Grønlands landsråd fremsatte ønsker er der til varetagelse af det grønlandske fiskerierhvervs interesser skabt hjemmel for ministeren til at fastsætte visse begrænsninger i fiskeriet i indre grønlandske farvande og i området inden for 3 sømil fra kystlinien. Indtil det grønlandske fiskeri har opnået en sådan udvikling, at det

på lige fod vil kunne konkurrere med andre danske fiskere, vil det være nødvendigt fortsat at forbeholde fiskeri på visse områder for fastboende fiskere i Grønland. Det er ministeriets tanke, at de områder, der i så henseende vil komme på tale, er de områder, som i dag er forbeholdt grønlandske fiskere i henhold til den mellem Grønlands landsråd og Færøernes landsstyre trufne aftale, ligesom de i de gældende fiskeritilladelser forbudte områder fortsat vil være lukkede for fiskere, der ikke er bosat i Grønland. Ligeledes vil det være nødvendigt en tid fremover at forbeholde fastboende fiskere og fangere at drive fangst efter havpattedyr, navnlig sæler og klapmydser samt visse fiskearter så som laksørred og skællaks.

Det er ikke tanken med disse bestemmelser at gøre nogen indskrænkninger i de aftaler, som Grønlands landsråd og Færøernes landsstyre har indgået om færøske fiskeres adgang til at drive fiskeri på det grønlandske søterritorium og til etablering af landstationer, så længe disse aftaler er gældende.

I stk. 3 er der skabt mulighed for at betinge fiskeriet på visse områder af, at der er truffet aftale med produktionsanlæg i land om afgang af fangsten, med henblik på bedst mulig udnyttelse af anlæggets kapacitet. Dette skal dog kun gælde fiskere, som ikke er fastboende i Grønland.

Til § 3.

Efter ønske fra Grønlands landsråd er fangst og jagt på landterritoriet foreslået forbeholdt danske statsborgere med fast bopæl i Grønland, dog at der er mulighed for ministeren til at meddele dispensation fra denne bestemmelse.

Til § 4.

Bestemmelsen hjemler adgang til at fastsætte regler om beskyttelse af dyre- og fiskebestanden på landterritoriet og i havet ved Grønland, herunder også regler i henhold til overenskomster, som den danske regering afslutter med andre lande gældende såvel uden for som inden for fiskeriterritoriet. Den adgang, Grønlands landsråd og de grønlandske kommunalbestyrelser hidtil har haft i praksis til at udfærdige fredningsvedtægter, lovfæstes ved denne bestemmelse.

Til §§ 5-10.

Bestemmelserne svarer til den gældende lovs §§ 3-8, dog med enkelte ændringer, som det grønlandske lovudvalg har foreslået indført i den hensigt at afpasse reglerne efter de i den grønlandske retsplejelov og kriminallov gældende bestemmelser. Man har endvidere ved redaktionen af bestemmelserne søgt at tydeliggøre disse, således at Søværnets fiskerinspektion og myndighederne i Grønland lettes i deres arbejde med håndhævelse af loven.

Til § 11.

I den tilsvarende bestemmelse i den gældende erhvervslov henvises til kundgørelse af 5. juli 1924, i henhold til hvilken overenskomsten mellem Danmark og Norge angående Østgrønland af 9. juli 1924 er indgået. Efter at overenskomsten fra dansk side er opsagt til ophør den 10. juli 1967, har man fundet det rigtigst, at den omhandlede henvisning udgår af bestemmelsen, der herefter dækker alle overenskomster, som er eller måtte blive indgået med fremmede stater.